

1. Looft, looft ver-heugd de Heer der he - ren, aan - bidt zijn naam en wilt Hem e - ren.
 2. Zingt, zingt de Heer uw vreug - de - zan - gen, laat on - ze God uw lof ont - van - gen.
 3. Vraagt naar de Heer en zij - ne sterk - te, naar Hem die al uw heil be - werk - te.
 4. O volk, uit A - bra - ham ge - spro - ten, dat zo - veel gun - sten hebt ge - no - ten,
 5. God zal zijn waar - heid nim - mer kren - ken, maar eeu - wig zijn ver - bond ge - den - ken.
 6. Wat God aan A - bra - ham deed ho - ren, heeft Hij aan I - sa - äk ge - zwo - ren,
 7. Zij trok - ken als een klei - ne scha - re, toen zij nog vreem - de - lin - gen wa - ren,
 8. Toen God de hon - ger zond op aar - de, geen mens voor brood - ge - brek be - waar - de,

3

Laat al de vol - ken nu ver - staan de won - d'ren die Hij heeft ge - daan.
 Be - roemt u in zijn heil' - ge naam. Laat wie Hem zoe - ken nu te - zaam
 Zoekt da - ge - lijks zijn aan - ge - zicht, ge - denkt al wat Hij heeft ver - richt.
 o Ja - cobs kin - d'ren, die de Heer heeft uit - ver - ko - ren, meldt zijn eer.
 Wat Hij be - loofd heeft, blijft van kracht tot in het dui - zend - ste ge - slacht.
 aan Ja - cob tot een wet ge - steld, als een ver - bond dat eeu - wig geldt:
 van volk tot volk door vreemd ge - bied. God duld - de hun ver - druk - king niet.
 had Hij in zijn voor - zie - nig - heid voor Is - ra - ël reeds brood be - reid,

5

En spreekt met eer - bied en ont - zag van al zijn wer - ken dag aan dag.
 hun hart ver - hef - fen tot zijn eer en zich ver - blij - den in de Heer.
 Slaat acht op 't oor - deel van zijn mond en vreest Hen volk van Gods ver - bond.
 De Heer is on - ze God; zijn mond spreekt recht op heel het we reld - rond.
 't Ver - bond met A - bra - ham, zijn vrind, be - ves - tigt Hij van kind tot kind.
 'k Heb Ka - na - än u toe - ge - dacht als erf - deel voor uw na ge slacht.
 Zelfs ko - nin - gen zei Hij dit aan: Laat mijn pro - fe - ten vei lig gaan.
 want Jo - zef was in sla - ver - nij. Zo bracht God red - ding na der bij.